

... A DALÁ Š• NOC

Neděle, 28. října 2018

Znáte takové ty veškeré, kdy si pustíte na HBO automatický pártyehrání - a sjezdíte jeden dálího plní, pártyipito seriálu za druhým, i když už mítě mezi vše-kama narafírení sirký? Vá-te, že jediný, co teď potřebujete je se Usnout a nic nevadí o svátku. A pártyesto nezhasnete, protože mítě strach, co se stane, až bude vásude ticho a tma?

A eknu vás, co se stane. Zástanete v pokoji, byť nebo domáho plní sami. A co hala, sami se sebou. Vásáj dech, bujíjená- vašeho srdce. Vaše myšlenky, které se jako neštězení stáela záta je nejhorší-m směrem a nejde je zastavit.

Podíváte

se do tváře vásem svážem strachám z takový bláz-kosti, že stejně neusnete.

Ještě pártyed pártyr lety by mě ani nenapadlo, že někdy budu sběrat odvahu prostě zhasnout svátko. Myslela jsem, že je to problém malých dálí, který se bojí- bubíká. Divný. Už dluho nejsem malá.

Jaký je vlastně rozdíl mezi malým dospělým já a malou holáčkou, která v noci pláče sama v nemocnici. Dál-vás se skrz studený místní-kovový postýlky a její- tak smutno a máj strach, protože někdo cizí- jednoduše zhasnul.

Pamatuju si, že jsem se z okna tě nemocnice dálvala na zelený kopulky kostela, který se tam ptily v oranžovém světle pouličních lamp a srpu měsíce. Viděl jsem sama sebe. Malinkou, vystrašenou holáčku ostříhanou na kluka, která druhý den nechala vidět maminky, protože se bála, že už ji nechce, když ji tam nechala. Bála se taky, že bude plakat a východni to uvidí. Schovala se pod peřinu a nechala vylízt. A pak stejná plakala. A maminka já- objala a bylo dobré.

Jaký je tedy ten rozdíl? Vábec že jsem dala holku, která je jen schovaná v těle velkých holky. A plní stejně jako pártyed lety mě pocit, že ji někdo někde nechal, zapomněl na ni a odešel. Šplní stejně se taky styděl plakat pártyed nějakým i sama pártyed sebou. Styděl se záct: Májm strach. Je mi strašná smutno. Bolí- mě to. Potřebuju....

A tak pláče jen když se zhasne.

Každá další den, když ta velká holka vstává, sní-dá, obličeji se a vyráží-žádá- na cestu do svátku, ta malá doufá, že možná dneska ji konečně uvidí- ten, kdo ji tehdy někde zapomněl.

A obejmě já- takovou, jaká opravdu je. Protože jen proto, že vyrosteme, nestojíme se nějakým jiným.

LOVE YOU ALL - všechny malé holáčky a kluky, kteří se dneska v noci taky bojí- zhasnout. NEOHROŽENÁ- ZENA